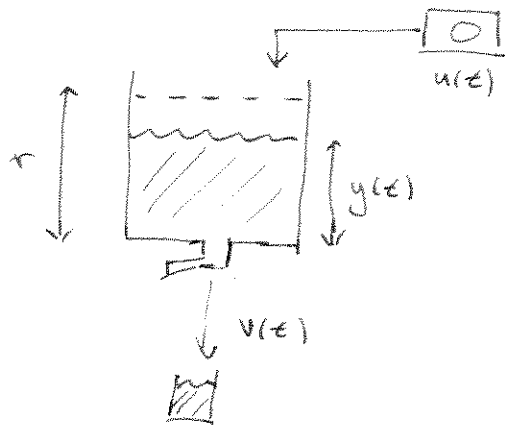

Reglerteknik handlar om att analysera och styra dynamiska system.
tidsberoende

signaler/beteckningar:

- $y(t)$ - utsignal; det vi vill styra (och oftast kan mäta)
- $r(t)$ - referenssignal; det önskade värdet på $y(t)$
- $u(t)$ - styrsignal; det vi kan styra/påverka systemet med
- $v(t)$ - störsignal; det vi inte kan styra (men som påverkar systemet).

Ex (leb):

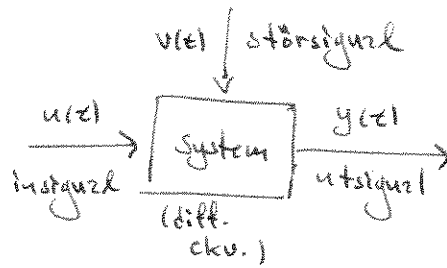
- $u(t)$ - hur mycket vatten vi pumpar in i tanken
- r - fix vattennivå vi vill upprätthålla
- $y(t)$ - nuvarande vattennivå
- $v(t)$ - utströmmande vattenmängd (fka 20 tid!), t.ex. någon fyller sitt glas.

System kan oftast beskrivas väl m.h.t. (linjära) diff. ekv., t.ex.

$$\frac{dy(t)}{dt} = -ay(t) + u(t). \quad (1)$$

OBS: $\frac{dy}{dt} = y$

Blockdiagram används för representation (sammankopplingar av) dynamiska system. 2

→ : Representerar signal. Riktningen anger vad signalen påverkar.

□ : Representerar system (diff. ekv.).

- Inkommande pilar påverkar systemet (dvs. är insignaler)
- Utgående pilar är utsignaler

Diff. ekv. kan vara krångliga att jobba med. Vid Laplacetransformering överförs derivator till multiplikationer, så vi får algebraiska problem istället för differentiering!

Definition:

$$\mathcal{L}\{y(t)\}(s) = Y(s) = \int_0^{\infty} y(t) e^{-st} dt.$$

Exempel:

Antag ett system beskrivet av (1) för $t \geq 0$.

$$\frac{dy}{dt}(t) = ay(t) + u(t) \quad (1)$$

Laplace transformering ger

$$\mathcal{L}\left\{\frac{dy}{dt}(t)\right\}(s) = sY(s) = aY(s) + U(s).$$

löser man ut $Y(s)$ här för man överföringsfunktioner från U till Y :

$$sY - aY = U \iff$$

$$Y(s-a) = U \iff$$

$$Y = \frac{1}{s-a} U = G(s) U$$

$\underbrace{\hspace{2cm}}_{:= G(s)}$

$$SIGNAL_1 = G(s) \cdot SIGNAL_2$$

Poler: ett systems poler är de s för vilka nämnaren i $G(s)$ är noll.

Exempel:

Oven är $G(s) = \frac{1}{s-a}$, så systemet har en pol i a .

I allmänhet är $G(s)$ på formen

$$G(s) = \frac{b_0 s^m + \dots + b_m}{s^n + a_1 s^{n-1} + \dots + a_n}$$

\longleftarrow täljare
 \longleftarrow nämnare

och polerna ges som lösningar till $s^n + a_1 s^{n-1} + \dots + a_n = 0$.

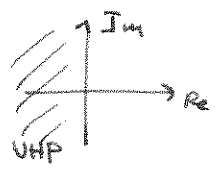
Polerna är viktiga för att kunna dra slutsatser om ett systems stabilitet (och beteende).

Stabilitet:

Ett system är insignal-utsignal (BIBO) stabilt om för varje begränsad insignal (i.e. $|u(t)| < \infty$) så är utsignalen också begränsad (i.e. $|y(t)| < \infty$).

"Systemet ska inte kunna explodera om vi inte skriker in en explosion"

Sats: Ett system $G(s)$ är instyvel-utstyvel stabilt
 (2.2): om (och endast om) alle poler till $G(s)$ ligger strikt i VHP (vänster halvplan).

Exempel:

Systemet $G(s) = \frac{1}{s-2}$ har en pol i 2.

Vi kan lösa problemet i tidsdomänen direkt:

$$Y(s) = G(s)U(s) = \frac{1}{s-2} U(s) \Rightarrow$$

$$sY - 2Y = U$$

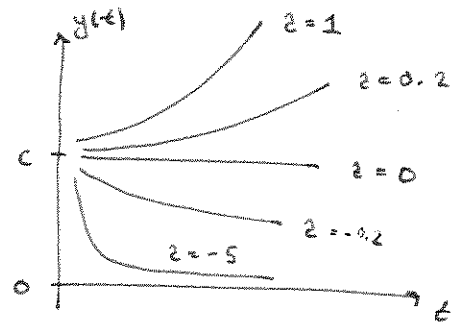
← kan ej sitta $u=0$ vaden hit. tappa lösning.

Antag att vi ej påverkar systemet ($U=0$):

$$sY - 2Y = 0 \xrightarrow{d'}$$

$$y' - 2y = 0 \Rightarrow$$

$$y(t) = C e^{2t}$$

Poler sätter i princip mot argument hos exponentialfunktioner.

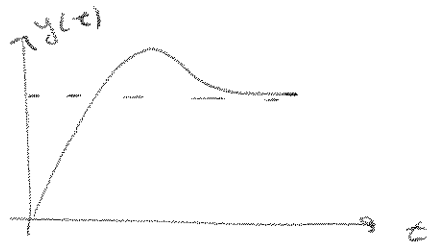
Egenskaper:

- Långt avstånd från origo \Leftrightarrow snabbt system $e^{-\lambda t}$
- Systemdynamiken domineras av den långsammaste polen
- Imaginära poler ger svängigt system
- Komplexa poler kommer alltid i par $\alpha \pm i\beta$
- Alla poler i VHP \Leftrightarrow stabilt system
- Minnesregel: varje pol dyker upp som en exponentialfunktion.

Nullställan:

Ett system $G(s)$ nullställan ges av de s för vilka istället täljaren är noll.

- Nollställens påverkan ej ett systems stabilitet.
- Kan påverka transienta egenskaper.
- Nollställe: VHF går ofta upp till en övergång

- Övergång är lätt att förväxla med svängning!
- Inte självklart hur nollställena påverkar systemets egenskaper.

Slutvärdesatsen:

Om alla nollskilda poler till $Y(s)$ ligger i VHF gäller

$$\lim_{t \rightarrow \infty} y(t) = \lim_{s \rightarrow 0} sY(s) \quad \text{Boken (2.31)}$$

Exempel:

Om $u(t)$ är ett steg är $U(s) = \frac{1}{s}$,

och

$$Y(s) = G(s)U(s) = G(s)\frac{1}{s}$$
 så

$$\lim_{t \rightarrow \infty} y(t) = \lim_{s \rightarrow 0} sY(s) = \lim_{s \rightarrow 0} G(s)$$

om $G(s)$ är stabil.

statisk förstärkning:

$|G(0)|$ kallas statisk förstärkning: hur mycket förstärks (förminskas) en konstant insignal när stationariteten har nåtts?

Bevinnelsvärdesatsen:

På liknande sätt gäller att

$$\lim_{t \rightarrow 0} y(t) = \lim_{s \rightarrow \infty} sY(s)$$

om gränsvärdet existerar (se A.13).

- Stabilitet

Alla stegvar är stabila, $y(t)$ konvergerar.

\Rightarrow Stryk G_6 som har pol i HHP.

- Statisk förstärkning

B och D har dubbelt så stort slutvärde som A och C. $|G(0)|$ är slutvärdet (den statiska förstärkningen) vid ett enhetssteg.

\Rightarrow Stryk G_2 och par

$$G_1, G_4 \rightarrow A, C$$

$$G_3, G_5 \rightarrow B, D$$

- Dominant pol

G_1 har två komplexa poler på samma avstånd.

G_4 har en reell pol på avstånd 2 och

två komplexa på avstånd $\sqrt{5^2 + (8.71)^2} \approx 10$.

$\Rightarrow G_1 \rightarrow C$

$G_4 \rightarrow A$

(eftersom reella är dominant)

G_3 har både komplexa och reella på ungefär samma avstånd (≈ 10).

G_5 har två komplexa på ≈ 10 och en reell på 3 (dominant).

$\Rightarrow G_3 \rightarrow B$

(lite svag)

$G_5 \rightarrow D$

Instabila poler?

Par 2 B, D \longleftrightarrow 3, 6.

B:s överföringsfunktion är p^o formen $G_B(s) = \frac{k}{s}$.

Kom ihåg ett stegsvart ges av $U(s) = 1/s$, s^o

$$Y(s) = G_B(s)U(s) = \frac{k}{s} \frac{1}{s} = k \frac{1}{s^2}.$$

Inverstransformera till

$$\begin{aligned} y(t) &= \mathcal{L}^{-1} \left\{ k \frac{1}{s^2} \right\} (t) = k \mathcal{L}^{-1} \left\{ \frac{1}{s^2} \right\} (t) = \left\{ (A.16) \right\} = \\ &= k \cdot t. \end{aligned}$$

6 är linjär, s^o

B \longleftrightarrow 6

D \longleftrightarrow 3.

Komplexa poler?

F är enda diagrammet med komplexa poler, och 4 är det enda svängiga stegsvaret.

\Rightarrow F \longleftrightarrow 4

Slutvärde?

A är p^o formen $G_A(s) = \frac{s}{(s+a)(s+b)}$ (stabil).

Använd slutvärdessatsen

$$\begin{aligned} \lim_{t \rightarrow \infty} y(t) &= \lim_{s \rightarrow 0} s Y(s) = \lim_{s \rightarrow 0} s \frac{s}{(s+a)(s+b)} \frac{1}{s} = \\ &= \lim_{s \rightarrow 0} \frac{s}{(s+a)(s+b)} = 0. \end{aligned}$$

Alla kvarstående stegsvart gör bara 2 mot noll.

\Rightarrow A \longleftrightarrow 2.

stegsvar 5 har en liten övergång som ej kan uppkomma från de två reella stabila polerna i C.

$$\begin{aligned} \Rightarrow S &\longleftrightarrow E \\ 1 &\longleftrightarrow C \end{aligned}$$

Alternativt kan man använda begränsningsregeln för derivatan av y :

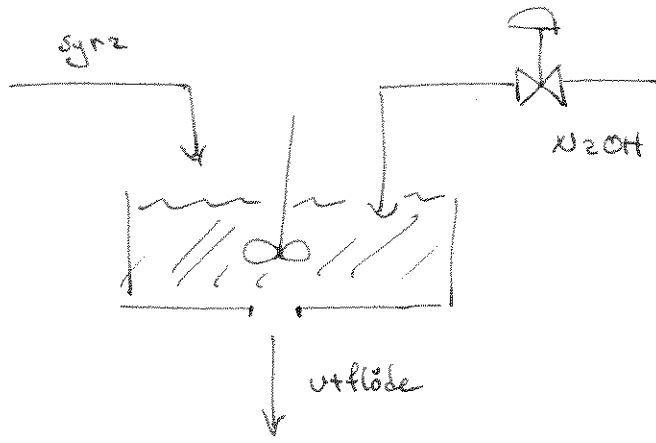
$$\begin{aligned} \lim_{t \rightarrow 0} \dot{y}(t) &= \lim_{s \rightarrow \infty} s \mathcal{L}\{\dot{y}(t)\}(s) = \lim_{s \rightarrow \infty} s s \mathcal{L}\{y(t)\}(s) = \\ &= \lim_{s \rightarrow \infty} s^2 Y(s) = \lim_{s \rightarrow \infty} s^2 G(s) \frac{1}{s} = \\ &\quad \uparrow \text{stegsvar} \\ &= \lim_{s \rightarrow \infty} s G(s) \end{aligned}$$

C är polform $G_C(s) = \frac{k}{(s+2)(s+b)}$, så

$$\lim_{t \rightarrow 0} \dot{y}_C(t) = \lim_{s \rightarrow \infty} \frac{sk}{(s+2)(s+b)} = 0,$$

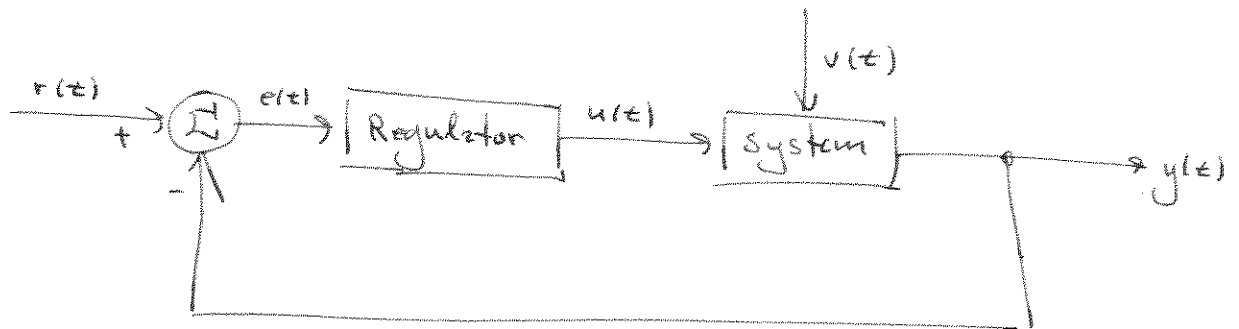
vilket matchar stegsvar 1.

P.s.s. f3s $\dot{y}_E(0) = 1$ som matchar stegsvar 5.

- a,
- utsignal $y(z)$ - det vi vill styra, koncentrationen i utflödet
 - styreinput $u(z)$ - det vi kan styra, inflödet av N_2OH
 - störsignal $v(z)$ - det vi inte kan styra, inflödet och koncentrationen på syraz

b, Antag att vi vill hålla pH-koncentrationen på nivå $r(z)$.

Vi kan t.ex. låta inflödet av N_2OH vara direkt proportionellt mot felet i syraz-koncentrationen.

(P-regulator)